

PUDDING CREEK, CAL.

Haloo Selma-täti:— Minäkin aijon lähettää jonkun sanan Toverittaren palstoille. Harjoittelen suomenkielen kirjotusta ja lukemista. Olen sunnuntaiopetuksessa oppinut vähän lukemaan ja kirjottamaan.

Minä olen kymmenen vuoden vanha. Käyn täällä koulu, mutta kevätlukukausi täytyy jättää kesken kun minun isäni on mennyt täältä pois ja mekin menemme pian äidin kanssa. Meidän täytyy jättää kotimme vuokralle jos sattuu joku tarvitsemaan maata täällä farmilla.

Toisto kirjotan enempi, jos näen tämän Toverittaren palstoilla. Hyvästi pikku tytöt ja pojat.

AUNE KOHVAKKA.

BRANTWOOD, WIS.

Rakas Selma-täti:— Nyt minäkin alan kirjottaa Toverittareen, jos Selma-täti sallii ja tervehdän Toverittaren lukijoita, erittäinkin pikku tyttöjä ja poikia.

Minä olen kymmenen vuoden vanha ja käyn englanninkielisessä koulussa. Minä olen neljännessä luokassa. Meidän opettajan nimi on Miss Elvira Alm. Hän on hyvä meille lapsille. Minulla on yksi sisko seitsemän vuoden vanha.

Kuulkaa pikku pojat ja tytöt! Miksi ette kirjota useammin meidän osastoon? Minä en ole ennen kirjoittanut syystä, että en ole oikeen selviä suomenkielestä, mutta nyt kun osaan jo kirjottaa, niin aljon kirjoittaa usein.

Täällä on kovin kylmä talvi, lunta on paljon ja pakkasen paukkuu nurkissa, ei tahdo arvata aamusin koulun lähtee.

Nyt lopetan tämän loruni ja kirjotan toiste enempi. Siks hyvästi kaikki Toverittaren lukijat, pienet ja suuret.

HELEN CECILIA KAARTUNEN

TORONTO, ONT., CAN.

Lämmin tervehdys Selma-tädille:— Sallikaa minun lähestyä teitä, että voin pitää teistä yhtä paljon kuin äitini teistä pitää. Minä haluan samalla tervehtää kaikkia pikku tyttöjä ja poikia ja antaa vähän tietoja itsestäni. Minä olen kymmenen vuoden vanha. Käyn englanninkielisissä kouluissa. Olen (?) luokalla. Lauantaisin käyn soittotuolia ottamassa; soitan viulua. Sunnuntaisin käyn kahden veljeni kanssa suomalaisessa pyhäkoulussa. Veljeni ovat kahdeksan ja puolen ja seitsemän vuoden vanhat. Me menemme naapurin polkien kanssa kouluun ja olemme erittäin halukkaita koulunkäyntiin. Minulla on myöskin pikku sisko. Hän on vasta viiden vuoden vanha. Kotimme sijaitsee kauniilla paikalla, joten kesällä olemme aivan vihreän keskellä.

Uskon, että Selma-täti laskee tämän painoon. Hänhän niin paljon näkyy pitävän lapsista ja koettaa noudattaa lasten toivomuksia. Minä osaan ilän vähän suomenkieltä, joten äiti auttaa minua, siten toivon täyttäneen. Ehkäpä joskus voin alvan itse kirjottaa.

Mellä oli itama 6 p. t. k. josta näette kertomuksen toisessa palkassa

*) En oikeen nyt arvaa mitä kertomusta Harald tarkoittaa, sillä äitini on niitä kirjottanut monta. Mutta äitini kirjottamat kertomukset, ainakin tähän asti, ovat kaikki olleet niin hyviä, että ne varmasti kaikki julkastaan, joskaan ei kaikkia yhdessä lehdessä, sillä pitää antaa tilaa toistenkin äitien ja isien ja poikien ja tyttöjen kirjotuksille. Toivon, että Harald kirjottaa usein. — Selma-täti.

tätä lehteä. Minä luin kertomuksen, jonka äitini kirjoitti, jonka pyydän saada julki myöskin ja kysyn Selma-tädiltä, mitä hän tästä kertomuksesta sanoo.*)

Toveruudella

HARALD PARKKONEN.

DEEP RIVER, WASH.

Rakas Selma-täti:— Minä nyt kotan kirjottaa Toverittareen ensikerän, jos Selma-täti saa tästä selvän. Minä en osaa oikeen hyvin suomenkieltä. Minä täytin kymmenen vuotta t. k. 13 päivä. Minä käyn koulussa ja olen neljännessä luokassa. Minulla on yksi maali matkaa kouluun, joka minun on kulettava aivan yksin.

Paljon terveisiä kaikille Toverittaren pienille lukijoille ja Selma-tädille. Kirjotan toiste lisää, jos tämä menee lehteeseen.

Toverillisesti,

HELLE M. MIKKOLA.

CLOQUET, MINN.

Nyt minä kirjotan täältä sahamyllykylästä, missä on viisi sahamyllyä ja yksi paperimylly ja yksi laatikko-tehdas y. m.

Täällä on paljon suomalaisia ja myöskin täällä on suomalainen osasto, jossa on jäseniä noin neljättä sataa. Meillä lapsilla täällä on pyhäkoulu, jossa käy lapsia kolmisen kymmentä.

Koska Irene H. Järvenpää huomauttaa Toverittaren no. 5 lasten osastossa, että eivät pojat kirjota tähän osastoon muut kuin yksi, niin minä nyt olen toinen poika, joka kirjotan lasten osastoon.

WALTER RYTIÄ.

On niitä jo muitakin poikia, jotka kirjottavat lasten osastoon. Kirjottaa vaan pojat ja näyttäkää, että tekin voitte olla aivan yhtä ahkeria kuin tyttökkin ovat. — Selma-täti.

ORVOKKI

(Suomen lasten julkaisusta "Joulutaru.")

Oli kerran pieni tyttö. Hän asui vanhan mummonsä kanssa korkealla ullakkokamarissa. Tyttönen oli seitsemän vuoden vanha, mutta hän ei tietänyt mitään maailma näytti. Hän oli koko ikänsä maannut sairaana. Mummo kantoi hänet kylläkin joskus ikkunaan mutta siitäkään ei hän nähnyt muuta kuin kattoja ja savupiippuja sekä kuuli hiljaista kaikua katuhälinästä.

Päänsä yli kaareutuvan taivaan aurinkoineen, kuineen ja tähti- neen tunsi hän paremmin. Hän saattoi nähdä ne vuoteestaan. Il- tasin kun mummo tuli kotia ja kun tirkisti ikkunasta sisään, ker- toi vanhus ihmeellisiä asioita tai- vaasta ja maasta. Yöllä uneksi tyttönen kuulemistaan. Joka ke- vät, lämpimän tultua ja pikkulintujen palattua matkoiltaan, sai lapsi erään kottaraisen vieraak- seen. Se asusti savupiipun pääl- lä olevassa vanhassa, ränsisty- neessä pesässä. Joka kerta kun vinttikopin akkuna oli auki, len- si lintu akkunalaudalle.

Kottarainen oli lapsen ystävä. Hän ikävöi sitä kun se oli poissa

ja ihastui joka kerta, kun se uu- delleeseen tuli.

Eräänä kevätpäivänä, kun lintu palasi vieraalta maalta, kuletti se nokassaan kasvin taimen, jonka lehdet ja ruhjoutuneet juuret näyttivät puoleksi lakastuneilta. Lintu aikoi viedä ruohon pesään- sä — mutta ensiksi halusi se kur- kistaa kamariin ja katsoa vieläkö hänen ystävättärensä makasi vuo- teessaan.

Kun lapsi näki palautuneen toverinsa, ilostui se niin, että unohti heikkoutensa ja tahtoi hypätä vuoteesta ja tavoittaa si- tä.

Lintu pelästyi. Se pudotti kukan akkunalaudalle ja lenti äk- kiä pois. Ja tyttönen, joka ei koskaan ennen ollut uskaltanut moista yrittää jäi tiedottomana ja avuttomana makaamaan pal- jaalle lattialle.

Illalla kotia tultuaan löysi mummo lapsenlapsensa kylmänä ja jäykistyneenä lattialta. Pieni käsi oli akkunaa kohti ojennettu- na huulilla leikki onnellinen hy- my.

Kaikessa hiljaisuudessa, ilman ruumisvaunuja ja saattojoukkoa haudattiin lapsi kirkkotarhan nurkkaan. Ei kukaan asertanut kiveä eikä nimilevyä haudalle. Mutta mummo istutti sinne ul- lakkokopin akkunalla kukoista- neen "Annan silmä" ja kukan mukana, sen juurelle tyttösten kuolinpäivänä pistämänsä, ikku- nalaudalta löytämänsä puolila- kastuneen ruohon. Vanha "An- nan silmä" ei kestänyt muuttoa. Se kuoli. Mutta tuo pieni taimi sitä vastoin eli ja nuortui uudel- leen. Se kasvoi vihreitä lehtiä ja lopuksi pieniä, somia, sinisiä kukkia.

Se oli orvokki, joka kasvoi lap- sen haudalla. Ja tämän pienen kukan tähden tuli hauta- tunne- tuksi. Sillä kauniimpaa kukkaa — ihmeteltiin mistä se oli tälle paikalle tullut — ei ollut nähty ja vähitellen levitettiin sitä lapsen haudalta ympäri maata.

Ja nyt kulkevat pienet kukka- työt pitkin katuja ja taloja myy- den orvokkeja, joista kaikki pi- tävät.

Eikä pienet myyjät, enemmän kuin onnelliset ostajatkaan tie- dä, missä ensimmäinen orvokki kasvoi. Sillä siitä on jo niin kauvan ja haudaa, joka katki orpolapsen, jonka luo kottarainen kukan kanssa tuli, ei ole enää. Aika on hävittänyt kaikki jäljet.

Englannin kielestä suomensä
HULDA.

Cloquetin s. s. osaston ompeluseuran kokous pidetään joka toinen viikko, torstaina, jälkeen puolenpäi- vän, osaston talolla, C. s. s. ompeluseura, 815 Ave. F., Cloquet, Minn.

Naisten toiminnasta

(Jatkoa kuudennelta sivulta.)

Ja saivat kai jonkun verran palkan korotusta, samaten oli lakon tapau- sen vannemylyssä ja nyttemmin lakko tinapeltimyllyssä jollain osas- tolla kylmällä puolen, johon oli yr- tetty kovasti saman myllyn kuimalta puolen, eli toisella osastolla työssä olevia lakonrikkureiksi. Kumminkaan siltä eivät onnistuneet, olivat työlä- set sen verran älykkäitä, etteivät menneet. Myöskin oli uuden lanka- myllyn piikkilanka-aitaosaston työ- läisillä kokous tämän kuun 6 p. Tu- loksi en tiedä tarkemmin. Mutta arvata sopia näiden kaikkienkin ka- pinomisten saavutukset, että eivät ne sopi olla suurilla, sillä järjestymät- tömiä kun ovat. Kyllä olisi jo aika ruveta järjestymään tämänkin paik- kakunnan työläisten.

Kuolema käväsi toverien Cecilia ja Emil Mäkkivirran perheessä helmik. 7 p. vieden heidän ainoan 3 1/2 vuo- den vanhan pojan, sairastettuaan jonkun aikaa, viimeksi munaalstau- tia. Hautaus tapahtui 9 p. Tilaisuus- sa laulo joukko ihanneliton lap- sia pari tilaisuuteen sopivaa laulua ja toveritar Olga Heinoenen puhui muutamin valituin sanoin.

Mustalaiset esitetään T. Y. näyttä- möltä helmik. 26 p. Kaunis unkaril- lainen kappale lauluineen, floineen ja suruineen.

Ompeluseura Ihanneliiton lasten keskuuteen perustettiin helmik. 6 p. Heidän kokouksessaan, johon osasto myönsi \$5.00 aluksi tarpeitten ostoa varten. Lapset kun ovat kovasti in- nostuneet käsitöiden opettelemiseen, vaan ei silti henkisen puolen työtä sivuun ole aikomus jättää, sillä päätettiin tästä alkaen pitää Ihanneliiton ohjelmakokouksia joka kuun ensi- mäinen sunnuntai, jossa lapset suorittavat ohjelmaa ja johon on myö- skin tilaisuus tulla lasten vanhemmil- la kuulemaan y. m.

SERY MAPPELIN.

PALANEN PAIKALLISEN KIELTOLAIN VAIKUTUKSESTA.

(Jatkoa ensimmäiseltä sivulta.)

vienkin" juopottelevan, sillä ym- päristö tekee heidät kaltaisikseen. Työväenluokan asia on edel- leen taistella yhteiskunnallisten olosuhteitten kokonaan muutta- miseksi eikä vain osittaisten pa- rannusten saavuttamiseksi.

L. G.

LOS ANGELESIN S. S. O. Ompeluseuran kokoukset pidetään joka toinen torstai-kuussa Labor Tempelillä, neljäs lattia, klo 8 illalla. Kaikki tervetulleita!

Stockettin, Mont., s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään joka toinen torstai-iltana kello 7. Saapukaa kaikkiin.

MULLAN S. S. O. OMPELU-SEURAN

Kokoukset pidetään joka torstai Suomi-Haallilla kello 8 j. p. p. Kaikki tervetulleita.